

НАПРЯМКИ ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ АНТИКРИЗОВОГО УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМСТВОМ

Найчук Н.В.

Науковий керівник – асистент Єпіфанова І.Ю.

Актуальність теми дослідження полягає в тому, що для запобігання кризи велике значення має своєчасне виявлення ознак майбутньої кризової ситуації. Розвиток механізму антикризового управління є найважливішою умовою ефективності реформування і сталого розвитку підприємств в теперішній час і на найближчу перспективу. Дослідженню даної теми присвячені праці Б. Бродського, В.С. Пономаренко, Е. Короткова, А.Г. Грязновой, Л.О. Лігоненко, Є.А. Уткіна, І. Бланка, та ін.

Метою даної роботи є дослідження необхідності та можливих напрямків вдосконалення антикризового управління на підприємстві. Поставлена мета зумовлює виконання ряду **задач**: визначити сутність успішного антикризового управління; дослідити фактори, що зумовлюють необхідність впровадження антикризового управління та дослідити напрямки його покращення.

Предметом дослідження є антикризове управління на підприємстві.

Успіх підприємства визначається, насамперед, засобами впливу на його внутрішні фактори та можливістю адаптованості до змін зовнішнього середовища. До внутрішніх факторів належать: необхідність поліпшення ефективності управління; підвищення продуктивності праці; зниження витрат; стимулювання ефективності виробництва; покращення конкурентоспроможності вироблюваної продукції. Підходи до антикризового управління з урахуванням зовнішніх факторів це: адаптація до існуючих елементів навколишнього середовища та спроба сприятливо впливати на нього; прагнення змінити сферу діяльності в більш сприятливому напрямі, щоб позбутися загрозливих елементів навколишнього середовища. Успішне пристосування еволюційної або революційної моделі трансформування залежить від заходів у сфері кадрового менеджменту та використання інтегрованої автоматизованої системи управління.

Отже, основою підвищення ефективності антикризового управління підприємства є використання можливостей науково-технічної революції; точні знання і вміле використання інтересів та можливостей людини і колективу; врахування та оперативне реагування на зміни зовнішнього середовища.